

En del af lovgivningsopgaverne er jo allerede ved at være igennem udvalget, så mon ikke der skulle kunne blive tid til, at vi i den sidste måneds tid eller halvanden, vi har tilbage, inden Folketinget slutter for sommeren, kan nå at få det her behandlet på forsvarlig vis?

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Nu vil jeg godt gøre hr. Bjørn Elmquist opmærksom på lovforslagets titel, hvor der i parentes står »lovrevision«. Efter min bedste overbevisning er det ikke en lovrevision, at man går ind og fjerner 7 pct. af erstatningen fra folk, der i øvrigt får en lavere erstatning. Fagbevægelsen har flere gange påpeget, at den gennemsnitlige årsløn i arbejdsskadeserstatningerne er sat for lavt.

Så påstår hr. Bjørn Elmquist, at der skal være logik i det her. Der var måske en smule logik, hvis det var sådan, at det var skatteministeren, der fik pengene, men det er det jo ikke. Så jeg ved ikke, hvor logikken er.

Tom Behnke (FP):

Fremskridtpartiet er positivt indstillet over for forslaget, og stort set alle punkterne i forslaget kan vi tiltræde, men vi har også vores betænkeligheder, når vi tager det afsnit, der handler om arbejdsmarkedsbidragene.

Vi har en række spørgsmål til, hvordan man laver disse beregninger, og hvilke konsekvenser det vil få. Og vi står uforstående over for, at man laver det her fradrag, og at man dermed altså giver nogle lavere ydelser.

Men som sagt er vi positive over for forslaget, og kan vi få afklaret det med arbejdsmarkedsbidragene, ender vi sikkert med at stemme ja til forslaget.

Bruno Jerup (EL):

Lovforslaget bliver jo præsenteret som en teknisk justering af den tidligere lov. Det kan muligvis være sandt, men der er en række spørgsmål, som vi er nødt til at få afklaret, for at der kan blive tale om nogen som helst medvirken fra vores side til det her.

Det drejer sig bl.a. om, hvorvidt dette lovforslag rent faktisk betyder, at de, der har fået tilkendt erstatning, f.eks. nu, efter at de har haft erstatningen i et par år, vil få nedsat f.eks. deres månedlige ydelse med 500 eller 1.000 kr. eller man for fremtiden vil give nogle meget lavere erstatninger. Så vidt vi læser lovforslaget, er det

det, der er hensigten, og det kan man vel næppe kalde for en almindelig lovrevision eller en teknisk justering; det er jo sådan set en forringelse af de nuværende forhold.

Forslaget om ægteskabsvarigheden har vi ikke nogen indvendinger imod, selv om vi principielt mener, at der skal gælde et socialpolitisk individualprincip. At der så ud over det almindelige levgrundlag i en overgangsperiode tages udgangspunkt i et husstandsprincip, finder vi sådan set acceptabelt og rimeligt.

Vi kan forstå, at det er meningen, at der ved hjælp af det her lovforslag skal tages 100 mio. kr. fra den erstatning, som udbetales til folk. Det er muligt, at man i regeringen ser det som en teknisk ændring, men det betyder i hvert fald, at der samlet sker en forringelse.

Der sker også nogle andre ting ifølge lovforslaget, f.eks. spørgsmålet om, hvordan man skaffer informationer om folks lønindkomster og andre økonomiske forhold – altså elektronisk overførsel af informationer og den slags ting. Vi synes også, at det skal belyses, hvad det er for noget, man har i gang dér.

Der er også spørgsmålet om de administrative skøn, hvor man kan se, at der i dag foregår et meget omfattende administrativt skøn f.eks. for folk, der har været arbejdsløse i perioder – og det må nu også komme ind i forhold til studerende – når man skal vurdere, hvilket indkomstgrundlag man rent faktisk skal basere beregningen på.

Så man må sige, at der i hvert fald er en række ting i det her lovforslag, som gør, at det ikke er sandsynligt – hvis målet med dem er, som jeg har sagt – at det er et lovforslag, vi kan støtte. Men det er muligt, at vi i løbet af udvalgsarbejdet kan få klarhed over det. Enten må alle de ting, som er uhensigtsmæssige ud fra vores vurdering, ændres, eller i hvert fald må vi have klarhed over, om vi har forstået dem rigtigt.

Poul Nødgaard (DF):

I Dansk Folkeparti har vi heller ikke de store betænkeligheder ved det her lovforslag. Men alle de betænkeligheder, der er kommet til udtryk, giver ikke udtryk for det, jeg nu giver udtryk for. Det drejer sig om en af de ting, jeg slet ikke forstår, og som jeg heller ikke forstår ikke kan beskrives lidt tydeligere i forslaget, nemlig de økonomiske konsekvenser.

Der står noget om – og det er da flot – at der er en besparelse, når det får fuld effekt, på 100 mio. kr., og der står også noget om 30-35 mio.